

ønsker, at Børnene skal sulte i denne Vinter, siger jeg: Sig det — thi der staar ikke andet i denne Paragraf. Sig: Vi ønsker ikke, at Børn i denne Vinter skal blive underernæret paa Grund af Dyrtiden, og derfor skal Kommunalbestyrelserne sørge for, at det ikke sker, men de kan gøre det paa en hvilken som helst Maade de vil. Det var derfor ogsaa en ren Misforstaaelse, naar det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) talte om offentlig Bepisning og gik ud fra, at det var Hensigten overalt at tage Børnene fra Hjemmet og sætte dem om et fælles Bord og offentlig bispise dem. Nej, Forholdene i de forskellige Kommuner er overordentlig forskellige med Hensyn til dette Spørgsmaal, der ikke er knyttet til Skolen eller til de særlige pædagogiske Betragtninger, som ligger til Grund for Skolebepisning, som jeg er Tilhænger af af pædagogiske Grunde. Dette Forslag hviler paa den Tanke, at det er nødvendigt nu at handle ud fra andre Betragtninger end pædagogiske. Naar det ærede Medlem siger, at man skal lade Familieme faa Lejlighed til at samles ved Maaltiderne, er det meget smukt, men saa gælder det ogsaa om, at der er noget paa Bordet.

Jeg vender tilbage til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) fremsatte angaaende Tilvebringelse af Varerne til en rimelig Pris. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Spørgsmaalet om Forsyningen med Flæsk, dansk og amerikansk, og fremsatte en Betragtning, som jeg er nødsaget til, paa ny at imødegaa. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaar, hvorfor det ærede Medlem vil gentage en urigtig Paastand tredje Gang, efter at den to Gange er imødegaaet. Det ærede Medlem sagde, at Maksimalprisen paa Flæsk havde medført en Nedgang i Afsætningen til England, og at det derfor var i høj Grad ønskeligt, at Maksimalpriserne ikke saaledes kom til at skade os. Skønt det ligger udenfor dette Lovforslag, er jeg nødt til at modsige denne Paastand, fordi det ikke kan staa uimodsaat, naar det ærede Medlem fremsætter Paastande, som efterhaanden maa blive vitterligt urigtige; thi jeg har sagt til det ærede Medlem, at Flæskudførselen til England ikke er aftaget efter den sidste Maksimalpris' Fastsættelse, den er i den sidste Uge endogsaa betydeligt steget, de sidste 3 Ugers samlede Udførsel til England er henimod det samlede Kvantum, der blev udført i de sidste 4 Uger før Maksimalprisens Fastsættelse; der er en betydelig Stigning, og Afsætningen er

ingenlunde gaaet ned. Det ærede Medlem ved ogsaa meget godt, at det er ganske andre Grunde, som har medført en Forandring i Forsyningen af det engelske Marked. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at der er et stigende Forbrug af Flæsk herhjemme, og at han derfor vilde ønske, at man særlig kunde interessere sig for det amerikanske Flæsk, deler jeg for saa vidt hans Opfattelse. Men naar det ærede Medlem mener, at det er Maksimalprisen paa Flæsk, der har fremkaldt Stigningen i Forbruget af Flæsk, er det kun delvis rigtigt. Det er kun en Bi-aarsag. Den egentlige Aarsag til Flæskforbrugets Stigning herhjemme er Kødpriserens Stigning. Den Omstændighed, at de er steget saa overmaade meget, er det, der nødvendigvis har drevet Forbrugerne andetsteds hen. Jeg maa dog antage, at det er det ærede Medlems Opfattelse, at i et Land, der producerer saa meget Kød og Flæsk som vort, maa og bør der være danske Kødvarer til Disposition. Den modsatte Anskuelse vilde ikke være holdbar og ikke tjene til Ære for det ærede Medlem.

Man har derefter dvælet ved den Opgave, der er nævnt i § 3, og som omhandler Tilskuddet til Hjælpekasserne. Derom er der gjort Bemærkninger baade af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds ikke helt havde forstaaet § 3. I alt Fald forekom det mig, at det, som han skildrede som det, han mente var rigtigt, netop er det, Lovforslaget tilsigter. Der vil derfor neppe blive saa store Vanskeligheder ved at komme til Enighed paa dette Punkt. Det ærede Medlem sagde, at han kunde tiltræde første Stykke i § 3, der bemyndiger Kommunerne til at yde Tilskud i Anledning af Dyrtiden, og han fortsatte saa, at Hjælpekasserne burde være dem, gennem hvem Hjælpen bør ydes som Tillæg til Hjælpen fra Arbejdsløshedskasser og Sygekasser, idet han erkendte, at det kunde være nødvendigt at gøre saaledes. Men det er netop ogsaa Hensigten. Det vil det ærede Medlem ogsaa kunne se af Bemærkningerne til § 3, hvor der udtrykkeligt staar, at Understøttelsen fra Hjælpekassen „kan ydes som Tillæg til Hjælp fra andre Kasser, blandt hvilke man foruden de anerkendte Arbejdsløshedskasser har medtaget anerkendte Sygekasser.“ § 3 er overført fra Loven om Tilskud til Hjælpekasserne i Anledning af Arbejdsløshed. Der er kun sket den Ændring, at Ven-